

Arrest

nr. 347 072 van 22 mei 2026
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat H. VAN VRECKOM
Huidevettersstraat 58 - 62
1000 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Angolese nationaliteit te zijn, op 24 september 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 21 augustus 2025.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 26 februari 2026, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 maart 2026.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. HUENGES WAJER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. DESWAEF *loco* advocaat H. VAN VRECKOM.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Verzoekster verklaart de Angolese nationaliteit te bezitten.

Op 12 september 2022 dient verzoekster een verzoek om internationale bescherming in.

Op 25 april 2025 wordt verzoekster gehoord op het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen.

Op 21 augustus 2025 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

“(…)

A. Feitenrelaas

U verklaarde de Angolese nationaliteit te bezitten, tot de Bakongo-etnie te behoren en religieus christen te zijn. U bent geboren op 1 november 1998 in Luanda. U woonde in het huis van uw grootouders tot uw twaalf jaar. Nadien verhuisde u naar de provincie Uige bij uw moeder. In februari 2020 verhuisde u naar Ndalatando om uw hogere studies aan te vatten. Daar startte u samen met enkele medestudenten een studiegroepje op. Naarmate de tijd vorderde begonnen jullie tijdens jullie samenkomsten meer en meer te praten over de politieke situatie in Angola. Vervolgens begonnen jullie op straat te komen en gingen jullie deur aan deur om raad te geven aan andere jongeren om te kiezen voor een alternatief voor de MPLA. Op 8 oktober 2021 nam u samen met enkele van uw collega's deel aan een demonstratie. De maandag die hier op volgde werd u door de Angolese politie opgepakt. U werd 24 uur vastgehouden, kreeg zweepslagen en werd bedreigd. Vervolgens werd u zonder meer vrijgelaten. Op het politiekantoor werd vervolgens gezegd dat u was gearresteerd omwille van deelname aan de manifestatie op 8 oktober 2021 en u werd gewaarschuwd dat u beter niet meer aan dergelijke zaken zou deelnemen. Na uw vrijlating verbleef u bij uw nicht, I.J., en herstelde u van uw opgelopen verwondingen. Hierna hervatte u uw activiteiten. Op 10 januari 2022 was er een grote nationale staking van de taxichauffeurs. U, uw toenmalig vriendje N.S.A., uw vriend R.B. en zijn vriendin E.C. gingen naar Luanda om deel te nemen aan deze staking. Deze demonstratie liep echter uit de hand en E. werd geraakt door een losse kogel, waardoor ze overleed. U kon ontsnappen. U ging naar het huis van uw moeder. De dag nadien kwam de politie naar het huis van uw moeder. Ze arresteerden u. U bleef vier of vijf dagen in gevangenschap. U werd wakker in het ziekenhuis. Uw vriend S.A. zorgde ervoor dat u het ziekenhuis kon verlaten en bracht u onder bij zijn moeder. U verbleef daar van februari tot september 2022. In de tussentijd regelde u uw vertrek uit Angola. Op 7 september 2022 heeft u Angola verlaten. U reisde naar Portugal met geldig paspoort en visum op uw naam. Vervolgens reisde u door naar België.

Op 12 september 2022 u naar de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna de DVZ) en diende u een verzoek om internationale bescherming in (hierna VIB).

Uw moeder, N.I.N.A., reisde in mei 2024 vanuit Angola naar België. Ze heeft eveneens een verzoek om internationale bescherming ingediend, dat door de DVZ onontvankelijk werd verklaard omwille van de Dublin III-richtlijn (Dublin Portugal).

U legde ter ondersteuning van uw VIB volgende documenten neer: uw Angolese identiteitskaart, uw bewijs dat u uw secundaire school heeft afgewerkt, uw academische resultaten uit het academiejaar 2020-2021, een getuigenis dat u student was aan de Politecnico van Ndalatando in het academiejaar 2021-2022, een "mandado de captura" (d.d. 24 juni 2022) en een medisch attest van de "Hospital Geral Dos Cajueiros Do Cazenga" (d.d. 8 mei 2025), een bevel dat u zich moet aanmelden bij de politie (d.d. 18 januari 2022).

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lopen van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

U verklaart niet te kunnen terugkeren naar uw land van herkomst, Angola, wegens vrees voor vervolging door de Angolese autoriteiten omdat u oppositie voerde tegen de overheid.

Het CGVS hecht echter geen geloof aan uw asielaanvraag omwille van onderstaande redenen:

1. U wenste het land te verlaten met uw eigen paspoort via de luchthaven (notities persoonlijk onderhoud, p. 23, hierna NPO).

=> Indien u daadwerkelijk reeds vervolgd was door de Angolese autoriteiten en diezelfde autoriteiten zodanig vreesde dat u Angola wenste te verlaten, kan er niet ingezien worden waarom u het land zou verlaten via de luchthaven met uw eigen paspoort – waarbij u zich dus zou onderwerpen aan een controle door de autoriteiten die u zoeken en (zouden) vervolgen. Wanneer de dossierbehandelaar van het CGVS u wees op het risico dat hiermee gepaard gaat, antwoordde u dat u de hoop had dat het nog niet op dat niveau was geraakt en dat de aandacht op dat moment naar de verkiezingen zou gaan (NPO, p. 24). Deze verklaring weet echter op geen enkele manier te overtuigen nu u beweerde dat u uw land had verlaten uit vrees voor vervolging door de Angolese autoriteiten, u al heel veel bedreigingen had ontvangen en er nota bene een arrestatiebevel tegen u was uitgevaardigd (NPO, pp. 12, 15).

=> Toen de dossierbehandelaar u vroeg of het niet logisch is dat wanneer u iemand zesduizend dollar betaalt om een reis voor u te organiseren (NPO, p. 13) dat u dan ook een paspoort op een andere naam zou laten regelen, antwoordde u dat het misschien wel logisch is, maar dat u op dat moment niet nadacht over wat er goed was, maar dat u gewoon het land wou verlaten (NPO, p. 24). Het is echter allesbehalve geloofwaardig dat, indien u daadwerkelijk geviséerd werd door de Angolese autoriteiten en deze wenste te ontvluchten, u hier niet over nagedacht zou hebben. Uw verklaringen in deze context ondermijnen de geloofwaardigheid van uw aanvraag dan ook bij voorbaat op fundamentele wijze.

=> Het CGVS wijst ook op uw bewering dat u de man die met uw paspoort was gaan lopen nadat u hem zesduizend euro had gegeven niet kon aangeven omdat alles verbaal was gebeurd (zie verklaring DVZ, vraag 29). Het mag wel erg vreemd genoemd worden dat u dit aanhaalde als reden waarom u niet naar de politie kon, eerder dan het feit dat u gezocht werd door de politie en u dus gearresteerd zou worden als u aangifte zou doen. Dit is dan ook nogmaals een indicatie dat u eigenlijk geen vrees had ten opzichte van de Angolese autoriteiten.

2. Er wordt geen geloof gehecht aan uw betrokkenheid bij het protest tegen de overheid op 8 oktober 2021 in Ndalatando, noch aan uw arrestatie omwille van uw betrokkenheid bij dit protest.

=> Zo beweerde u vaagweg dat u regelmatig deelnam aan manifestaties die werden georganiseerd door de associação dos activistas Ndalatando, maar dat de belangrijkste die van 8 oktober 2021 en die van 10 januari 2022 waren (NPO, p. 17). Over de associação dos activistas Ndalatando werd echter niets teruggevonden in de media. Wel werden er berichten teruggevonden over andere verenigingen die protesten organiseerden in Ndalatando, onder meer in oktober 2021. Over het protest van 8 oktober, waarna u beweerdelijk actief werd opgezocht door de politie en werd gearresteerd, bleek eveneens geen info terug te vinden. Wel blijkt dat er op 8 oktober 2021 door verschillende verenigingen werd aangekondigd dat er een reeks demonstraties zou georganiseerd worden in de 18 provincies van Angola tegen de MPLA (zie info administratief dossier). Nochtans lijkt het dat er wel enige berichtgeving zou zijn over een protest tegen de zittende regering waarbij er clashes waren tussen de actievoerders – die met heel veel waren – en de ordediensten (NPO, p. 19). Bovendien was het protest schijnbaar zo belangrijk dat de politie actief deelnemers eraan opzocht en arresteerde. Gezien er die dag ook een aankondiging was om een reeks protesten tegen de zittende regering te organiseren, kan er op zijn minst verwacht worden dat hier enige melding van zou gemaakt zijn in deze berichten. Het feit dat er in deze berichtgeving echter geen enkele melding was van dit protest, ondermijnt de geloofwaardigheid van het eigenlijke plaatsvinden van dit protest.

=> U heeft zelf geen enkel bewijs aangebracht betreffende het plaatsvinden van dit protest.

=> Indien er geen protest was, kan er ook geen sprake zijn van problemen met de Angolese autoriteiten omwille van deelname aan dit protest, laat staan dat u problemen zou kennen bij terugkeer naar Angola omwille van deelname aan dit protest.

=> De maatregelen die u trof om uzelf te beschermen tegen vervolging van de overheid nadat u beweerdelijk werd gearresteerd bleken zo onbeduidend, dat er geen enkel geloof kan worden gehecht aan uw beweerde arrestatie. Immers vergaderden u en uw mede-activisten nog steeds, alleen deden jullie het nu in het huis van R. – de leider van uw organisatie die ook werd gearresteerd na het protest. Gevraagd of u nog andere zaken deed om uzelf te beschermen, stelde u van niet (NPO, p. 21). U nam geen contact op met een advocaat, noch ging u op zoek naar organisaties die jullie konden bijstaan. Waar u beweerde dat u in contact stond met uw achterneef S.M., die lid was van Unita, stelde u dat zij u enkel bescherming konden bieden indien u lid werd van Unita (NPO, p. 21) – wat u niet wilde omwille van de kwalijke gevolgen die een lidmaatschap met zich kunnen meebrengen (NPO, p. 18). Het ontbeert echter alle logica dat u wél openlijk campagne zou voeren voor Unita – een erg zichtbare actie die kwalijke gevolgen kan opleveren en u beweerdelijk ook opleverde – maar dat u geen lid wenste te worden van Unita – een onzichtbare actie die u bescherming kon opleveren tegen voornoemde kwalijke gevolgen. U bleef bovendien van deur tot deur gaan om campagne te voeren – en u dus erg zichtbaar openstellen voor kwalijke gevolgen (NPO, p. 21). Toen de dossierbehandelaar u wees op het risico hiervan, antwoordde u dat u het op een clandestiene manier deed (NPO, p. 21), om vervolgens uit uw verklaringen duidelijk te maken dat u eigenlijk gewoon verder deed zoals voorheen, maar iets meer verspreid – dus op meer plaatsen wat de zichtbaarheid verhoogt – en met minder mensen – waardoor jullie gemakkelijker te identificeren zijn (NPO, p. 22). Uw verklaringen in deze context zijn dan ook allesbehalve doorleefd en ondermijnen niet alleen geloofwaardigheid van uw arrestatie in oktober 2021, maar ook de geloofwaardigheid van uw activisme in het algemeen.

3. Uw verklaringen over de gebeurtenissen tijdens de manifestatie van 10 januari 2022 bleken incoherent en gefabuleerd.

=> U beweerde in de vragenlijst van het CGVS dat op de dag van de manifestatie één van uw dichte vriendinnen werd opgepakt die later, in april, ook werd vermoord in de gevangenis (zie vragenlijst CGVS, d.d. 15/03/2023). Tijdens uw persoonlijke onderhoud op het CGVS maakte u op geen enkel moment enige melding van uw vriendin die werd gearresteerd, maar beweerde u wel dat een vriendin werd neergeschoten tijdens dit protest (zie notities persoonlijk onderhoud, hierna NPO, p. 12). Wanneer u door de dossierbehandelaar van het CGVS expliciet werd gevraagd of er nog andere zaken gebeurden tijdens dit protest, antwoordde u dat er veel mensen vielen omdat er met traangas werd gegooid, dat er ook veel wanorde was en dat u zich slecht voelde en hoestte door de gassen (NPO, p. 22). Wanneer u expliciet werd gevraagd of er nog anderen van uw groep waren die problemen hadden met de autoriteiten na dit protest, sprak u enkel van R.B., maar niet van een andere vriendin (NPO, p. 22).

=> Uw incoherente en uiteenlopende verklaringen over de gebeurtenissen op dit protest – en de nasleep ervan – ondermijnen het doorleefde karakter – en dus de geloofwaardigheid – van uw relaas op fundamentele wijze. Immers kan er op geen enkele manier ingezien worden waarom u over dergelijke impactvolle gebeurtenissen – de arrestatie van een vriendin, dan wel de moord op een vriendin door de Angolese autoriteiten – geheel andere verklaringen zou afleggen indien deze daadwerkelijk hadden plaatsgevonden.

=> Uit algemeen beschikbare informatie over dit protest blijkt overigens nergens dat er iemand zou overleden zijn. Nochtans is er wel degelijk berichtgeving over het protest, die wel stelt dat er 17 mensen werden gearresteerd. Er wordt echter nergens gerept over iemand die zou overleden zijn tijdens dit protest (zie administratief dossier). Uw verklaringen blijken dus ook nog eens niet overeen te stemmen met de algemeen beschikbare informatie, wat een nieuwe indicatie is dat uw verklaringen in deze context frauduleus waren.

=> Nu uw verklaringen over deze gebeurtenissen duidelijk gefingeerd waren, wordt ook de geloofwaardigheid van uw eigenlijke aanwezigheid op dit protest ondermijnd, daar er van iemand die daadwerkelijk aanwezig was op dit protest kan verwacht worden dat deze hier geloofwaardige en coherente verklaringen over aflegt.

=> Nu er geen geloof wordt gehecht aan uw aanwezigheid op dit protest op 10 januari 2022, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de problemen die hieruit zijn gevolgd.

=> Evenmin kan er geloof worden gehecht aan uw verklaringen dat u uw land zou verlaten hebben omwille van problemen met de Angolese autoriteiten die rechtstreeks volgden uit uw deelname aan deze manifestatie, laat staan dat u bij terugkeer naar Angola zou vervolgd worden omwille van uw deelname aan dit protest.

4. Uw verklaringen betreffende uw activisme waren niet doorleefd en wezen niet op een oprecht engagement.

=> U beweerde dat u een studiegroep begon en dat jullie gaandeweg de slechte situatie aan jullie universiteit beschouwden en besloten om jullie rechten op te eisen (NPO, p. 16). U beweerde dat u dit deed door brieven te sturen naar de regering (NPO, p. 16). Wanneer u werd gevraagd naar wie u deze brieven stuurde, antwoordde u dat dit was naar de provinciale regering. Wanneer u werd gevraagd wie de leider van deze provinciale regering was, bleek u deze niet te kennen. Nochtans lijkt het dat u, indien u daadwerkelijk als activist opkwam tegen deze regering, dat u zou weten wie deze provinciale regering leidde. Het feit dat u dit niet wist is dan ook nefast voor de geloofwaardigheid van uw activisme.

=> Zoals eerder werd gesteld beweerde u naar vele manifestaties te gaan die werden georganiseerd door de associação dos activistas Ndalatando (NPO, p. 17) – waar zoals eerder gesteld echter niets over terug te vinden viel. Uw groepje activisten stond ook in contact met hen via jullie leider, R.B., en uzelf had ook contact met verschillende leden. Echter, wanneer u werd gevraagd wie de leider van deze groep was, antwoordde u dat hij een bijnaam had, C. ofzoiets. Nochtans lijkt het dat u de naam van deze persoon wel zou kennen, gezien de samenwerking die jullie hier mee hadden. Het feit dat u dit niet wist is opnieuw nefast voor de geloofwaardigheid van uw activisme. Immers kan er wel degelijk verwacht worden dat u – die zo vurig betrokken was in het activisme tegen de MPLA in Ndalatando dat u zelf nadat u beweerdelijk was gearresteerd en mishandeld in gevangenschap omwille van uw activisme zonder meer opnieuw actie begon te voeren na uw vrijlating (NPO, pp. 20-21) – zou weten wie de leider was van de organisatie die al deze manifestaties organiseerde.

=> Tijdens het persoonlijke onderhoud op het CGVS werd u gevraagd om te verduidelijken waarom het protest van 8 oktober 2021 werd georganiseerd, waarop u stelde dat het ging over de achteruitgang van de democratie. Wanneer u echter meermaals werd gevraagd in welke zin de democratie achteruit ging, bleek u niet in staat om dit te kaderen of te concretiseren (NPO, p. 19).

=> U beweerde dat uw groepje activisten geen rechtstreeks contact had met Unita-leden omdat over politiek praten in Angola een klein misdrijf is en het daarom verborg (NPO, p. 18). Nochtans ging u wel openlijk van deur tot deur om mensen aan te sporen niet langer voor de partij aan de macht te gaan, maar wel voor een alternatief, namelijk Unita (NPO, pp. 16-17). Uw gedrag strookt dan ook niet met uw beweringen in deze context, wat het doorleefde karakter van uw activisme verder onderuit haalt. Bovendien bleek uit uw latere verklaringen dat jullie groepje wél rechtstreeks contact had met Unita-leden, namelijk met uw achterneef en met de broer van R.B., die beiden lid waren (NPO, p. 19).

De documenten die u neerlegde ter ondersteuning van uw verzoek om internationale bescherming kunnen bovenstaande vaststellingen niet wijzigen. Het CGVS wijst er op dat documenten, om bewijskrachtig te zijn, verklaringen moeten ondersteunen die ook samenhangend en geloofwaardig zijn en dat dit hier niet het geval is. Het medische attest en het aanhoudingsbevel dat u heeft neergelegd betreffen bovendien gemakkelijk te falsifiëren documenten die geenszins de geloofwaardigheid van uw relaas kunnen herstellen. Hetzelfde geldt voor het document dat stelt dat u zich moet aanmelden bij de politie. Wat betreft uw schoolresultaten en inschrijvingsbewijs, wordt er op gewezen dat deze geen invloed hebben op de geloofwaardigheid van uw relaas. Wat betreft de Angolese identiteitskaart die u voorlegde, wordt er op gewezen dat deze hoogstens uw identiteit kan aantonen, dewelke niet in twijfel wordt getrokken.

Gelet op het voorgaande kan in uw hoofde geen vermoeden van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet, worden vastgesteld.

Op basis van artikel 57/5quater van de vreemdelingenwet werd u de mogelijkheid gegeven opmerkingen te formuleren met betrekking tot de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud die naar u werden verstuurd op 6 mei 2025. U maakte via uw raadvrouw opmerkingen over op de notities. Het betrof echter louter correcties op de schrijfwijze van namen, dewelke geen invloed hebben op de vaststellingen hierboven gemaakt.

C. Conclusie

*Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.
(...)"*

2. Het verzoekschrift

2.1. In een enig middel beroept verzoekster zich op de schending van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, van de artikelen 48/3, 48/4, 48/5, 48/6, 48/7 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van artikel "4, (3), c) en § 5" van de richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herschikking), van artikel 10.3 van de richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming (herschikking), van het zorgvuldigheidsbeginsel, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van de medewerkingsplicht en van artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM).

2.2. Verzoekster betwist de motieven van de bestreden beslissing en besluit dat zij wel degelijk nood heeft aan internationale bescherming.

Verzoekster vraagt in hoofddorde om haar als vluchteling te erkennen, minstens haar de subsidiaire beschermingsstatus te verlenen en in ondergeschikte orde om de bestreden beslissing te vernietigen en terug te sturen naar het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen voor verder onderzoek.

3. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoekers om internationale bescherming daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om "*een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie*" te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc*-onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet worden de verzoeken om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van dezelfde wet. De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria, zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4. Bewijslast en samenwerkingsplicht

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast en samenwerkingsplicht wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unie-rechtelijke bepalingen moeten worden gelezen.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht, die is beperkt tot deze eerste fase, houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, §1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen opdat de relevante elementen van zijn verzoek kunnen worden bepaald. De verzoeker moet aldus een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast moeten deze instanties ervoor zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of, in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Hier wordt beoordeeld wat de gevolgen zijn van de tot staving van het verzoek ingediende elementen, en dus wordt beslist of die elementen daadwerkelijk kunnen voldoen aan de voorwaarden voor de toekenning van de gevraagde internationale bescherming.

Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M.M., pt. 64-70).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door de verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- "a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan."*

5. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

5.1. Verzoekster verklaart de Angolese autoriteiten te vrezen omwille van haar politiek activisme tegen regeringspartij MPLA. Voor de samenvatting van verzoeksters vluchtmotieven verwijst de Raad naar het feitenrelaas in de bestreden beslissing, waarvan de uiteenzetting door verzoekster niet wordt betwist.

5.2. Na lezing van het rechtsplegingsdossier besluit de Raad dat verzoekster niet aannemelijk heeft gemaakt dat zij haar land van herkomst is ontvlucht of dat zij er niet zou kunnen terugkeren omwille van een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin. Er kan inderdaad geen geloof worden gehecht aan verzoeksters vluchtrelaas. In de bestreden beslissing motiveert de commissaris-generaal op goede gronden als volgt:

“Het CGVS hecht echter geen geloof aan uw asielrelaas omwille van onderstaande redenen:

1. U wenste het land te verlaten met uw eigen paspoort via de luchthaven (notities persoonlijk onderhoud, p. 23, hierna NPO).

=> Indien u daadwerkelijk reeds vervolgd was door de Angolese autoriteiten en diezelfde autoriteiten zodanig vreesde dat u Angola wenste te verlaten, kan er niet ingezien worden waarom u het land zou verlaten via de luchthaven met uw eigen paspoort – waarbij u zich dus zou onderwerpen aan een controle door de autoriteiten die u zoeken en (zouden) vervolgen. Wanneer de dossierbehandelaar van het CGVS u wees op het risico dat hiermee gepaard gaat, antwoordde u dat u de hoop had dat het nog niet op dat niveau was geraakt en dat de aandacht op dat moment naar de verkiezingen zou gaan (NPO, p. 24). Deze verklaring weet echter op geen enkele manier te overtuigen nu u beweerde dat u uw land had verlaten uit vrees voor vervolging door de Angolese autoriteiten, u al heel veel bedreigingen had ontvangen en er nota bene een arrestatiebevel tegen u was uitgevaardigd (NPO, pp. 12, 15).

=> Toen de dossierbehandelaar u vroeg of het niet logisch is dat wanneer u iemand zesduizend dollar betaalt om een reis voor u te organiseren (NPO, p. 13) dat u dan ook een paspoort op een andere naam zou laten regelen, antwoordde u dat het misschien wel logisch is, maar dat u op dat moment niet nadacht over wat er goed was, maar dat u gewoon het land wou verlaten (NPO, p. 24). Het is echter allesbehalve geloofwaardig dat, indien u daadwerkelijk geviséerd werd door de Angolese autoriteiten en deze wenste te ontvluchten, u hier niet over nagedacht zou hebben hebben. Uw verklaringen in deze context ondermijnen de geloofwaardigheid van uw relaas dan ook bij voorbaat op fundamentele wijze.

=> Het CGVS wijst ook op uw bewering dat u de man die met uw paspoort was gaan lopen nadat u hem zesduizend euro had gegeven niet kon aangeven omdat alles verbaal was gebeurd (zie verklaring DVZ, vraag 29). Het mag wel erg vreemd genoemd worden dat u dit aanhaalde als reden waarom u niet naar de politie kon, eerder dan het feit dat u gezocht werd door de politie en u dus gearresteerd zou worden als u aangifte zou doen. Dit is dan ook nogmaals een indicatie dat u eigenlijk geen vrees had ten opzichte van de Angolese autoriteiten.

2. Er wordt geen geloof gehecht aan uw betrokkenheid bij het protest tegen de overheid op 8 oktober 2021 in Ndalatando, noch aan uw arrestatie omwille van uw betrokkenheid bij dit protest.

=> Zo beweerde u vaagweg dat u regelmatig deelnam aan manifestaties die werden georganiseerd door de associação dos activistas Ndalatando, maar dat de belangrijkste die van 8 oktober 2021 en die van 10 januari 2022 waren (NPO, p. 17). Over de associação dos activistas Ndalatando werd echter niets teruggevonden in de media. Wel werden er berichten teruggevonden over andere verenigingen die protesten organiseerden in Ndalatando, onder meer in oktober 2021. Over het protest van 8 oktober, waarna u beweerdelijk actief werd opgezocht door de politie en werd gearresteerd, bleek eveneens geen info terug te vinden. Wel blijkt dat er op 8 oktober 2021 door verschillende verenigingen werd aangekondigd dat er een reeks demonstraties zou georganiseerd worden in de 18 provincies van Angola tegen de MPLA (zie info administratief dossier). Nochtans lijkt het dat er wel enige berichtgeving zou zijn over een protest tegen de zittende regering waarbij er clashes waren tussen de actievoerders – die met heel veel waren – en de ordediensten (NPO, p. 19). Bovendien was het protest schijnbaar zo belangrijk dat de politie actief deelnemers eraan opzocht en arresteerde. Gezien er die dag ook een aankondiging was om een reeks protesten tegen de zittende regering te organiseren, kan er op zijn minst verwacht worden dat hier enige melding van zou gemaakt zijn in deze berichten. Het feit dat er in deze berichtgeving echter geen enkele melding was van dit protest, ondermijnt de geloofwaardigheid van het eigenlijke plaatsvinden van dit protest.

=> U heeft zelf geen enkel bewijs aangebracht betreffende het plaatsvinden van dit protest.

=> Indien er geen protest was, kan er ook geen sprake zijn van problemen met de Angolese autoriteiten omwille van deelname aan dit protest, laat staan dat u problemen zou kennen bij terugkeer naar Angola omwille van deelname aan dit protest.

=> De maatregelen die u trof om uzelf te beschermen tegen vervolging van de overheid nadat u beweerdelijk werd gearresteerd bleken zo onbeduidend, dat er geen enkel geloof kan worden gehecht aan uw beweerde arrestatie. Immers vergaderden u en uw mede-activisten nog steeds, alleen deden jullie het nu in het huis van R. – de leider van uw organisatie die ook werd gearresteerd na het protest. Gevraagd of u nog andere zaken deed om uzelf te beschermen, stelde u van niet (NPO, p. 21) U nam geen contact op met een advocaat, noch ging u op zoek naar organisaties die jullie konden bijstaan. Waar u beweerde dat u in contact stond met uw achterneef S.M., die lid was van Unita, stelde u dat zij u enkel bescherming konden bieden indien u lid werd van Unita (NPO, p. 21) – wat u niet wilde omwille van de kwalijke gevolgen die een lidmaatschap met zich kunnen meebrengen (NPO, p. 18). Het ontbeert echter alle logica dat u wél openlijk campagne zou voeren voor Unita – een erg zichtbare actie die kwalijke gevolgen kan opleveren en u beweerdelijk ook opleverde – maar dat u geen lid wenste te worden van Unita – een onzichtbare actie die u bescherming kon opleveren tegen voornoemde kwalijke gevolgen. U bleef bovendien van deur tot deur gaan om campagne te voeren – en u dus erg zichtbaar openstellen voor kwalijke gevolgen (NPO, p. 21). Toen de dossierbehandelaar u wees op het risico hiervan, antwoordde u dat u het op een clandestiene manier deed (NPO, p. 21), om vervolgens uit uw verklaringen duidelijk te maken dat u eigenlijk gewoon verder deed zoals voorheen, maar iets meer verspreid – dus op meer plaatsen wat de zichtbaarheid verhoogt – en met minder mensen – waardoor jullie gemakkelijker te identificeren zijn (NPO, p. 22). Uw verklaringen in deze context zijn

dan ook allesbehalve doorleefd en ondermijnen niet alleen geloofwaardigheid van uw arrestatie in oktober 2021, maar ook de geloofwaardigheid van uw activisme in het algemeen.

3. Uw verklaringen over de gebeurtenissen tijdens de manifestatie van 10 januari 2022 bleken incoherent en gefabuleerd.

=> U beweerde in de vragenlijst van het CGVS dat op de dag van de manifestatie één van uw dichte vriendinnen werd opgepakt die later, in april, ook werd vermoord in de gevangenis (zie vragenlijst CGVS, d.d. 15/03/2023). Tijdens uw persoonlijke onderhoud op het CGVS maakte u op geen enkel moment enige melding van uw vriendin die werd gearresteerd, maar beweerde u wel dat een vriendin werd neergeschoten tijdens dit protest (zie notities persoonlijk onderhoud, hierna NPO, p. 12). Wanneer u door de dossierbehandelaar van het CGVS expliciet werd gevraagd of er nog andere zaken gebeurden tijdens dit protest, antwoordde u dat er veel mensen vielen omdat er met traangas werd gegooid, dat er ook veel wanorde was en dat u zich slecht voelde en hoestte door de gassen (NPO, p. 22). Wanneer u expliciet werd gevraagd of er nog anderen van uw groep waren die problemen hadden met de autoriteiten na dit protest, sprak u enkel van R.B., maar niet van een andere vriendin (NPO, p. 22).

=> **Uw incoherente en uiteenlopende verklaringen over de gebeurtenissen op dit protest – en de nasleep ervan – ondermijnen het doorleefde karakter – en dus de geloofwaardigheid – van uw relaas op fundamentele wijze.** Immers kan er op geen enkele manier ingezien worden waarom u over dergelijke impactvolle gebeurtenissen – de arrestatie van een vriendin, dan wel de moord op een vriendin door de Angolese autoriteiten – geheel andere verklaringen zou afleggen indien deze daadwerkelijk hadden plaatsgevonden.

=> Uit algemeen beschikbare informatie over dit protest blijkt overigens nergens dat er iemand zou overleden zijn. Nochtans is er wel degelijk berichtgeving over het protest, die wel stelt dat er 17 mensen werden gearresteerd. Er wordt echter nergens gerept over iemand die zou overleden zijn tijdens dit protest (zie administratief dossier). Uw verklaringen blijken dus ook nog eens niet overeen te stemmen met de algemeen beschikbare informatie, wat een nieuwe indicatie is dat uw verklaringen in deze context frauduleus waren.

=> Nu uw verklaringen over deze gebeurtenissen duidelijk gefingeerd waren, wordt ook de geloofwaardigheid van uw eigenlijke aanwezigheid op dit protest ondermijnd, daar er van iemand die daadwerkelijk aanwezig was op dit protest kan verwacht worden dat deze hier geloofwaardige en coherente verklaringen over aflegt.

=> Nu er geen geloof wordt gehecht aan uw aanwezigheid op dit protest op 10 januari 2022, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de problemen die hieruit zijn gevolgd.

=> Evenmin kan er geloof worden gehecht aan uw verklaringen dat u uw land zou verlaten hebben omwille van problemen met de Angolese autoriteiten die rechtstreeks volgden uit uw deelname aan deze manifestatie, laat staan dat u bij terugkeer naar Angola zou vervolgd worden omwille van uw deelname aan dit protest.

4. Uw verklaringen betreffende uw activisme waren niet doorleefd en wezen niet op een oprecht engagement.

=> U beweerde dat u een studiegroep begon en dat jullie gaandeweg de slechte situatie aan jullie universiteit beschouwden en besloten om jullie rechten op te eisen (NPO, p. 16). U beweerde dat u dit deed door brieven te sturen naar de regering (NPO, p. 16). Wanneer u werd gevraagd naar wie u deze brieven stuurde, antwoordde u dat dit was naar de provinciale regering. Wanneer u werd gevraagd wie de leider van deze provinciale regering was, bleek u deze niet te kennen. Nochtans lijkt het dat u, indien u daadwerkelijk als activist opkwam tegen deze regering, dat u zou weten wie deze provinciale regering leidde. Het feit dat u dit niet wist is dan ook nefast voor de geloofwaardigheid van uw activisme.

=> Zoals eerder werd gesteld beweerde u naar vele manifestaties te gaan die werden georganiseerd door de associação dos activistas Ndalatando (NPO, p. 17) – waar zoals eerder gesteld echter niets over terug te vinden viel. Uw groepje activisten stond ook in contact met hen via jullie leider, R.B., en uzelf had ook contact met verschillende leden. Echter, wanneer u werd gevraagd wie de leider van deze groep was, antwoordde u dat hij een bijnaam had, C. ofzoiets. Nochtans lijkt het dat u de naam van deze persoon wel zou kennen, gezien de samenwerking die jullie hier mee hadden. Het feit dat u dit niet wist is opnieuw nefast voor de geloofwaardigheid van uw activisme. Immers kan er wel degelijk verwacht worden dat u – die zo vurig betrokken was in het activisme tegen de MPLA in Ndalatando dat u zelf nadat u beweerdelijk was gearresteerd en mishandeld in gevangenschap omwille van uw activisme zonder meer opnieuw actie begon te voeren na uw vrijlating (NPO, pp. 20-21) – zou weten wie de leider was van de organisatie die al deze manifestaties organiseerde.

=> Tijdens het persoonlijke onderhoud op het CGVS werd u gevraagd om te verduidelijken waarom het protest van 8 oktober 2021 werd georganiseerd, waarop u stelde dat het ging over de achteruitgang van de democratie. Wanneer u echter meermaals werd gevraagd in welke zin de democratie achteruit ging, bleek u niet in staat om dit te kaderen of te concretiseren (NPO, p. 19).

=> U beweerde dat uw groepje activisten geen rechtstreeks contact had met Unita-leden omdat over politiek praten in Angola een klein misdrijf is en het daarom verborg (NPO, p. 18). Nochtans ging u wel openlijk van deur tot deur om mensen aan te sporen niet langer voor de partij aan de macht te gaan, maar wel voor een alternatief, namelijk Unita (NPO, pp. 16-17). Uw gedrag strookt dan ook niet met uw beweringen in deze context, wat het doorleefde karakter van uw activisme verder onderuit haalt. Bovendien bleek uit uw latere

verklaringen dat jullie groepje wél rechtstreeks contact had met Unita-leden, namelijk met uw achterneef en met de broer van R.B., die beiden lid waren (NPO, p. 19).

De documenten die u neerlegde ter ondersteuning van uw verzoek om internationale bescherming kunnen bovenstaande vaststellingen niet wijzigen. Het CGVS wijst er op dat documenten, om bewijskrachtig te zijn, verklaringen moeten ondersteunen die ook samenhangend en geloofwaardig zijn en dat dit hier niet het geval is. Het medische attest en het aanhoudingsbevel dat u heeft neergelegd betreffen bovendien gemakkelijk te falsifiëren documenten die geenszins de geloofwaardigheid van uw relaas kunnen herstellen. Hetzelfde geldt voor het document dat stelt dat u zich moet aanmelden bij de politie. Wat betreft uw schoolresultaten en inschrijvingsbewijs, wordt er op gewezen dat deze geen invloed hebben op de geloofwaardigheid van uw relaas. Wat betreft de Angolese identiteitskaart die u voorlegde, wordt er op gewezen dat deze hoogstens uw identiteit kan aantonen, dewelke niet in twijfel wordt getrokken.

Gelet op het voorgaande kan in uw hoofde geen vermoeden van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet, worden vastgesteld.

Op basis van artikel 57/5quater van de vreemdelingenwet werd u de mogelijkheid gegeven opmerkingen te formuleren met betrekking tot de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud die naar u werden verstuurd op 6 mei 2025. U maakte via uw raadvrouw opmerkingen over op de notities. Het betrof echter louter correcties op de schrijfwijze van namen, dewelke geen invloed hebben op de vaststellingen hierboven gemaakt.”

In de bestreden beslissing wordt op omstandige wijze gemotiveerd aangaande bovenvermelde vaststellingen. Het komt aan verzoekster toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waartoe zij echter geheel in gebreke blijft.

De Raad stelt vast dat verzoekster er in onderhavig verzoekschrift niet in slaagt om voormelde motieven uit de bestreden beslissing te verklaren of te weerleggen. In wezen blijft zij slechts steken in het louter volharden in haar ongeloofwaardig bevonden vluchtmotieven, het minimaliseren en vergoelijken van de in de bestreden beslissing vastgestelde onaannemelijkheden, het herhalen van eerder afgelegde verklaringen en het bekritisseren en tegenspreken van bepaalde gevolgtrekkingen door de commissaris-generaal, zonder concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren die de conclusie in de bestreden beslissing kunnen weerleggen. Dergelijk verweer is niet dienstig en vermag niet de pertinente motieven van de bestreden beslissing, zoals hoger weergegeven, te ontcrachten.

Waar verzoekster erop wijst dat zij uiteindelijk met een tweede smokkelaar naar Europa reisde, die voor haar wel degelijk een vals paspoort had voorzien, dient erop gewezen dat uit verzoeksters verklaringen blijkt dat zij aanvankelijk wel van plan was om met haar eigen paspoort Angola te verlaten. Zij verklaarde immers eerst een eerste smokkelaar te hebben gecontacteerd, aan wie zij haar eigen paspoort afgaf en die voor haar een visum zou regelen. Deze eerste smokkelaar zou echter geen contact meer hebben opgenomen nadat zij haar paspoort had afgegeven en hem betaald had. Dat verzoekster, die stelt de Angolese autoriteiten te vrezen, aanvankelijk van plan was om Angola met haar eigen paspoort te verlaten, nadat er tegen haar zelfs een arrestatiebevel zou zijn uitgevaardigd, doet dan ook wel degelijk afbreuk aan de ernst en de geloofwaardigheid van haar vluchtrelaas. Verder blijkt uit de opmerkingen die verzoekster bij de notities van het persoonlijk onderhoud overmaakte, dat zij hierin nergens aangaf dat zij de vragen van de *protection officer* over haar reisweg verkeerd zou hebben begrepen. De uiteenzetting in het verzoekschrift dat “*Moest de PO erop hebben gewezen dat er toch een arrestatiebevel was en dat zij werd gezocht en dan de vraag zou gesteld hebben of het niet risicovol was om met haar eigen paspoort op haar eigen naam te reizen, dan zou verzoekster de bedoeling van die vraagstelling hebben begrepen alsook de verkeerde premisse waarvan het CGVS uitging in strijd met haar eerdere verklaringen waaruit blijkt dat zij geen eigen paspoort had om uiteindelijk te reizen en dat de smokkelaar een paspoort regelde alsof zij zijn dochter was, dus noodzakelijkerwijze op een andere naam dan haar eigen naam*”, kan dan ook niet worden aangenomen. Redelijkerwijze kan worden aangenomen dat verzoekster zelf goed weet dat zij uiteindelijk met een vals paspoort Angola verliet, zodat niet kan worden ingezien waarom zij in de war zou zijn wanneer de *protection officer* haar later tijdens het persoonlijk onderhoud een aantal vragen stelt over haar reisweg, onder andere over de risico's die zij nam. Zoals gesteld, blijkt uit verzoeksters verklaringen hoe dan ook dat zij aanvankelijk wel degelijk van plan was om met haar eigen paspoort Angola te verlaten.

Verder voert verzoekster aan dat het feit dat er over de door haar aangehaalde betoging op 8 oktober 2021 geen algemene informatie kon worden teruggevonden door het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen op zich niet betekent dat deze betoging niet heeft plaatsgevonden. Zij verwijst hiertoe naar landeninformatie waaruit blijkt dat er in Angola vele protesten plaatsvonden, alsook dat er sprake is van censuur en het bedreigen van journalisten. In deze context is het volgens haar geenszins zeker dat het ontbreken van landeninformatie over de door haar aangehaalde betoging op 8 oktober 2021 zou aantonen dat deze betoging niet plaatsvond. Verzoekster verliest hierbij uit het oog dat in de voormelde motieven uit de bestreden beslissing wordt gesteld dat geen informatie kon worden teruggevonden over de door haar

aangehaalde *associação dos activistas Ndalatando* (hierna: ADAN), die volgens haar verklaringen twee belangrijke betogingen organiseerde op 8 oktober 2021 en 10 januari 2022 (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 17). Tevens kon geen informatie over deze eerste betoging worden teruggevonden. Dat zowel over de organisatie achter deze betoging van 8 oktober 2021 als over deze betoging zelf geen landeninformatie kan worden teruggevonden, vormt wel degelijk een negatieve indicatie voor de geloofwaardigheid van het plaatsvinden van deze betoging en van het bestaan van deze organisatie. Verzoekster laat bovendien na zelf enig objectief stuk bij te brengen, waaruit alsnog het plaatsvinden van deze betoging en/of het bestaan van deze organisatie zou kunnen blijken, hoewel zij stelt hierbij nauw betrokken te zijn geweest. Dit klemmt des te meer daar er wel landeninformatie kon worden teruggevonden waaruit blijkt dat op 8 oktober 2021 een aankondiging werd gedaan door verschillende organisaties van andere protesten. Hieruit ontstaat immers het vermoeden dat verzoekster zelf opzoeken deed over deze aankondiging en de datum ervan verwarde met het plaatsvinden van effectieve protesten. De ADAN wordt evenwel niet vermeld in deze informatie over de aankondiging op 8 oktober 2021, zodat bezwaarlijk kan worden aangenomen dat de betoging van 8 oktober 2021 van de ADAN eveneens onder de noemer van de voormelde aankondiging zou vallen. Het komt aan verzoekster de door haar aangehaalde vervolgingsfeiten concreet aannemelijk te maken, zodat het geenszins aan verweerder kan worden verweten geen contact te hebben opgenomen met “een betrouwbare bron in Ndalatando” om navraag te doen over de door haar aangehaalde organisatie ADAN en/of de betoging van 8 oktober 2021. Waar zij nog aanvoert dat zij niet werd geconfronteerd met de vaststelling dat er over de door haar aangehaalde organisatie ADAN en/of de betoging van 8 oktober 2021 geen landeninformatie kon worden teruggevonden, dient erop gewezen dat zij middels onderhavig beroep met volle rechtsmacht de kans heeft om al haar grieven hieromtrent kenbaar te maken. Dit doet evenwel geen afbreuk aan de vaststelling dat voormelde landeninformatie niet kan worden teruggevonden. De motiveringsplicht in hoofde van de commissaris-generaal behelst bovendien niet de verplichting om een verzoeker om internationale bescherming voorafgaand aan het nemen van een beslissing over zijn beschermingsverzoek te confronteren met ieder motief dat in deze beslissing wordt opgenomen.

Verder wordt er in de bestreden beslissing, gelet op de door verzoekster geschetste context, terecht op gewezen dat het geenszins aannemelijk is dat verzoekster na haar arrestatie opnieuw gewoon verdergaat met haar politiek activisme zonder doorgedreven voorzorgsmaatregelen te nemen. Uit haar verklaringen blijkt immers dat zij enkel op een andere locatie vergaderden, dat zij nog steeds van deur tot deur gingen, maar ditmaal met minder personen en meer verspreid en dat zij weigerde zich aan te sluiten bij UNITA, hoewel haar oom haar via een lidmaatschap van deze oppositiepartij, die zij via haar organisatie ADAN bovendien openlijk steunde, enige bescherming zou kunnen bieden. Het verweer dienaangaande in het verzoekschrift is niet van aard om aan te tonen dat zij na haar arrestatie wel degelijk doorgedreven voorzorgsmaatregelen nam. Zij uit weliswaar kritiek op de motieven dienaangaande in de bestreden beslissing, doch brengt geen enkel element aan waaruit dergelijke voorzorgsmaatregelen zouden kunnen blijken. Het staat verzoekster inderdaad vrij om zich al dan niet bij UNITA aan te sluiten of deze partij op een andere wijze dan een lidmaatschap te steunen, doch in de door haar geschetste context, waarbij zij reeds een organisatie tegen de MPLA oprichtte en gearresteerd werd wegens deelname aan een betoging ervan, kan redelijkerwijze worden verwacht dat zij de door haar oom aangeboden bescherming via lidmaatschap van UNITA zou grijpen, ook al zou dit slechts een beperkte vorm van bescherming zijn. Verder is verzoeksters verklaring, dat zij na haar arrestatie in een ruimer gebied van deur tot deur ging, wel degelijk onaannemelijk. Zij diende zich daardoor immers over een groter gebied te verspreiden, hetgeen wel degelijk de kans vergroot door de Angolese autoriteiten te worden geïdendeerd. Dat zij hierbij met minder grote groepen tewerk gingen, doet geen afbreuk aan de grotere geografische verspreiding van hun oppositionele activiteiten.

Met betrekking tot de in de bestreden beslissing vastgestelde tegenstrijdigheid tussen verzoeksters verklaringen afgelegd bij de Dienst Vreemdelingenzaken enerzijds en deze afgelegd bij het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen anderzijds inzake het al dan niet omkomen van een vriendin bij de manifestatie van 10 januari 2022, wijst verzoekster erop dat zij hiermee niet werd geconfronteerd, hoewel dit volgens artikel 17, § 2 van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het PR CGVS) vereist is. Het feit dat verzoekster niet met de tegenstrijdigheden werd geconfronteerd, doet echter geen afbreuk aan het bestaan ervan. Het vaststellen van de tegenstrijdigheden is tijdens het persoonlijk onderhoud zelf bovendien niet steeds mogelijk, terwijl verzoekster als enige persoon in principe wel kan weten wat zij eerder heeft verklaard. Artikel 17, § 2 van het PR CGVS voorziet bovendien slechts in de verplichting om de verzoeker om internationale bescherming met tegenstrijdige verklaringen te confronteren wanneer deze tijdens het persoonlijk onderhoud worden vastgesteld. Waar verzoekster stelt te volharden in haar verklaringen zoals afgelegd bij het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen, komt zij dan ook niet verder dan het bevestigen van één versie van de terecht vastgestelde tegenstrijdigheid, hetgeen deze tegenstrijdigheid uiteraard niet ongedaan maakt. Het betreft bovendien een kernelement van haar vluchtrelaas, zodat het verweer in het verzoekschrift, dat het interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken kort is en niet gedetailleerd, op zich geen afbreuk doet aan het belang van deze tegenstrijdigheid. Het voorgaande klemmt des te meer daar verzoekster in haar verzoekschrift *post factum* een

aantal verklaringen uiteenzet, die er duidelijk op zijn gericht om haar eerdere, tegenstrijdige verklaringen alsnog op gekunstelde wijze met elkaar te trachten te verzoenen:

“Het is namelijk zo dat het niet zo is dat een dichte vriendin van verzoekster werd opgepakt tijdens de manifestatie en later in de gevangenis is overleden.

Een van haar vriendinnen werd wel geraakt door een kogel tijdens dit protest en hieraan overleden.

Degene waarover zij het had in de vragenlijst en die is opgepakt tijdens het protest en later in de gevangenis is overleden, is een man, die lid was van de organisatie die de betoging van 8 oktober 2021 heeft georganiseerd en die dus geen lid was van de groep waartoe verzoekster behoorde.

In haar vrije relaas heeft zij vergeten om hierover te praten, omdat het geen persoon was die deel uitmaakte van haar eigen groep en ook geen naaste vriend was van haarzelf (wel een goede vriend van R.) en toen het CGVS haar nadere vragen stelde over deze manifestatie, werd zij niet geconfronteerd met deze vermelding die ze deed op DVZ in de vragenlijst, zodat zij niet de mogelijkheid heeft gehad hierover aanvullingen te doen tijdens het gehoor op het CGVS.” (eigen onderlijning).

Uit de notities van het persoonlijk onderhoud (p. 22) blijkt dat verzoekster wel degelijk werd bevraagd over de zaken die tijdens het protest van 10 januari 2022 zouden zijn gebeurd, naast de kogel die haar vriendin raakte, waarbij zij geen melding maakte van een man - een vriend van R. - die werd opgepakt en nadien in de gevangenis zou zijn overleden. Verder vormt het gegeven dat er in de beschikbare landeninformatie over deze manifestatie op 10 januari 2022 (zie map 'Landeninformatie' in het administratief dossier) geen melding wordt gemaakt van doden ingevolge deze manifestatie, wel degelijk een negatieve indicatie voor de geloofwaardigheid van verzoeksters bewering dat haar vriendin overleed nadat zij door een kogel werd geraakt. Zij brengt zelf geen enkel objectief stuk bij ter staving van deze bewering.

Wat verzoeksters eigenlijke politiek activisme betreft, betoogt zij in haar verzoekschrift dat zij verklaarde dat zij brieven schreven naar de centrale administratie van de provincie, die elk jaar veranderde. Zij geeft in haar verzoekschrift evenwel zelf aan dat zij persoonlijk aan deze brievenactie meewerkte, zodat wel degelijk kan worden verwacht dat zij enige kennis heeft over de leiders van de provinciale regering die zij zouden hebben aangeschreven, *quod non*. Deze vaststelling vormt een negatieve indicatie voor de geloofwaardigheid van verzoeksters beweerde politiek activisme. Hetzelfde geldt voor de vaststelling dat zij de volledige naam van haar groepering, de ADAN, niet kent. Dat haar tijdens haar persoonlijk onderhoud niet werd uitgelegd dat het kennen van deze naam van groot belang is, zoals zij in haar verzoekschrift benadrukt, doet geen afbreuk aan het feit dat zij diens volledige naam niet kent, hoewel zij beweert meermaals nauw met deze persoon te hebben samengewerkt en hij aldus een centrale rol speelt in het door haar voorgehouden vluchtrelaas. Verder stelt verzoekster in haar verzoekschrift over de betoging van 8 oktober 2021: *“Eerst en vooral moet worden opgemerkt dat het gaat om een protest georganiseerd door een andere vereniging waar zij geen lid van is zodat zij niet heeft deelgenomen aan de voorbereiding van dit protest.”*, terwijl zij tijdens haar persoonlijk onderhoud wel degelijk verklaarde dat de betoging van 8 oktober 2021 door haar organisatie, de ADAN, werd georganiseerd (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 17), hetgeen eens te meer afbreuk doet aan de ernst en de geloofwaardigheid van haar vluchtrelaas. Dat verzoekster, wanneer zij tijdens haar persoonlijk onderhoud specifiek wordt bevraagd over de concrete redenen om die betoging te organiseren, niet verder komt dan te stellen dat de democratie in Angola achteruitging, doet wel degelijk afbreuk aan de geloofwaardigheid van haar relaas. Dat zij eerder tijdens haar persoonlijk onderhoud andere verklaringen over haar politiek activisme aflegde, zoals zij in haar verzoekschrift benadrukt, doet geen afbreuk aan het gebrekkig karakter van haar antwoorden op de vragen over de redenen achter de organisatie van de beweerde betoging van 8 oktober 2021. De vraagstelling op dit punt tijdens het persoonlijk onderhoud is wel degelijk duidelijk (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 19). Waar verzoekster in haar verzoekschrift stelt: *“Er kan niet worden begrepen waarom het doorleefde karakter van het activisme van verzoekster onderuit zou worden gehaald door het feit dat zij geen officieel lid wilde worden van Unita en geen doorgedreven rechtstreekse contacten had met leden van Unita”* (eigen onderlijning), dient erop gewezen dat in de bestreden beslissing wordt gewezen op verzoeksters verklaring dat zij en haar groep geen rechtstreeks contact hadden met UNITA omdat het in Angola een klein misdrijf is om over politiek te praten en dat zij het daarom verborg, terwijl zij eerder verklaarde wel degelijk contact te hebben gehad met leden van UNITA en deze partij bij deur-tot-deur-contacten ging aanprijzen. Het gaat hier dus niet om haar weigering om lid te worden van UNITA en/of om het vermijden van ‘doorgedreven’ rechtstreekse contacten met leden van UNITA, maar over tegenstrijdigheden die het doorleefde karakter van haar beweerde activisme ondermijnen. Verzoekster wijst er in haar verzoekschrift bovendien zelf op dat het openlijk steun betuigen aan UNITA in Angola gevaarlijk is, doch zij deed dit zelf wel degelijk door haar deur-tot-deur-contacten.

Waar verzoekster verder opmerkt dat zij de originele versie van de door haar voorgelegde documenten (zie map 'Documenten' in het administratief dossier) heeft bijgebracht, dient erop gewezen dat de loutere bewering vanwege verzoekster dat het om originele documenten gaat, op zich niets wijzigt aan de vaststelling dat dergelijke documenten gemakkelijk door gelijk wie, gelijk waar en gelijk wanneer kunnen worden opgemaakt, hetgeen de bewijswaarde ervan ondermijnt. Verzoekster gaat er verkeerdelijk van uit dat aan

voorgelegde documenten slechts bewijswaarde kan worden ontzegd indien de valsheid of het niet-authentiek karakter ervan wordt aangetoond. De commissaris-generaal (en bijgevolg ook de Raad) kan evenwel ook om andere redenen dan hun (bewezen) valsheid aan de aangebrachte stukken iedere bewijswaarde weigeren. *In casu* werd door de commissaris-generaal omwille van bovenstaande redenen terecht geoordeeld dat geen bewijswaarde kan worden verleend aan de door verzoekster bijgebrachte documenten.

Gezien het geheel van wat voorafgaat, slaagt verzoekster er niet in de voormelde motieven uit de bestreden beslissing *in concreto* te weerleggen. Deze motieven vinden steun in het administratief en rechtsplegingsdossier, zijn pertinent en correct en worden, daar zij door verzoekster niet op dienstige wijze worden weerlegd, in hun geheel door de Raad overgenomen en tot de zijne gemaakt.

5.3. Het geheel aan documenten en verklaringen in acht genomen en gezien in hun onderlinge samenhang, acht de Raad het vluchtrelaas van verzoekster en haar vrees voor vervolging niet geloofwaardig.

5.4. Het voorgaande volstaat om te besluiten dat niet is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet.

5.5. Wanneer zoals *in casu* geen geloof kan worden gehecht aan het naar voor gebracht vluchtrelaas, is er geen reden om dit te toetsen aan de voorwaarden die inzake de erkenning van vluchtelingen worden gesteld door artikel 1, A, (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1981, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, kan niet worden aangenomen.

6. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

6.1. Juridisch kader

Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“§ 1 De subsidiaire beschermingsstatus wordt toegekend aan de vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en die geen beroep kan doen op artikel 9ter, en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst, of in het geval van een staatloze, naar het land waar hij vroeger gewoonlijk verbleef, terugkeert, een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in paragraaf 2 en die zich niet onder de bescherming van dat land kan of, wegens dat risico, wil stellen en niet onder de uitsluitingsgronden zoals bepaald in artikel 55/4, valt.

§ 2 Ernstige schade bestaat uit:

- a) doodstraf of executie; of,*
- b) foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing van een verzoeker in zijn land van herkomst; of,*
- c) ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.”*

Uit dit artikel volgt dat verzoekster, opdat zij de subsidiaire beschermingsstatus kan genieten, bij terugkeer naar het land van herkomst een “reëel risico” loopt. Het begrip “reëel risico” wijst op de mate van waarschijnlijkheid dat een persoon zal worden blootgesteld aan ernstige schade. Het risico moet echt zijn, dit wil zeggen realistisch en niet hypothetisch. Paragraaf twee van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet verduidelijkt wat moet worden verstaan onder het begrip “ernstige schade” door drie onderscheiden situaties te voorzien.

6.2. Met betrekking tot de ernstige schade, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a) van de Vreemdelingenwet, kan worden volstaan met de vaststelling dat verzoekster geen elementen aanreikt waaruit kan blijken dat zij op deze grond nood zou hebben aan subsidiaire bescherming.

6.3. In zoverre verzoekster zich met betrekking tot de ernstige schade, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet, beroept op de aangevoerde vluchtmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen daarover waarbij geconcludeerd wordt dat zij haar voorgehouden vervolgingsfeiten niet aannemelijk heeft gemaakt.

Voorts dient te worden vastgesteld dat verzoekster geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantoont waaruit blijkt dat zij een reëel risico loopt op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing, of een reëel risico op een ernstige bedreiging van het leven of de persoon. Verzoekster maakte immers doorheen haar opeenvolgende verklaringen geen gewag van andere persoonlijke problemen die zij de laatste jaren in Angola zou hebben gekend.

6.4. Wat betreft de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, stelt de Raad vast dat er geen elementen voorhanden zijn waaruit blijkt dat er in Angola actueel sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict, zodat er ten aanzien van verzoekster geen zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij louter door haar aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

6.5. Gelet op het voormelde, toont verzoekster niet aan dat er in haar geval zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar Angola een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a), b) of c) van de Vreemdelingenwet.

7. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoekster heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen. De overige aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

8. Bovenstaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat verzoekster niet als vluchteling kan worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig mei tweeduizend zesentwintig door:

S. HUENGES WAJER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

K. VERKIMPEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

S. HUENGES WAJER